

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Ржр 1/2022
17.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Марина Милановић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из ..., одлучујући о жалби предлагача изјваљеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 312/15 од 29.12.2021. године, донео је дана 17.03.2022. године,

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 р 312/15 од 29.12.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 312/15 од 29.12.2021. године одбачен је као недозвољен поднесак предлагача од 26.08.2021. године.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Одлучујући о жалби предлагача на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 116/08...111/13) Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11...55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ број 25/82... „Службени гласник Републике Србије“ број 46/95...55/14), на чију примену упућује члан 86 Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба неоснована.

У поступку доношења решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности.

Према стању у списима, решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 312/15 од 16.05.2016. године у ставу првом изреке, утврђено је да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду П1 8022/10, који је у фази жалбеног поступка пред Апелационим судом у Београду; ставом другим изреке одлучено је да се не досуђује примерена накнада предлагачу због повреде права на суђење у разумном року у износу од 10.950.000,00 динара. Решењем Врховног касационог суда Рж р 152/2016 од 02.11.2016. године, по жалби предлагача, преиначено је решење Апелационог суда у Београду Р4 р 312/15 од 16.05.2016. године у другом ставу изреке, тако што је предлагачу одређена примерена накнада због повреде права на суђење у разумном року од 30.000,00 динара, која ће се исплатити предлагачу у року од 3 месеца од дана подношења захтева надлежном суду на терет буџета Републике Србије из средстава намењених за рад судова, док је у преосталом делу жалба одбијена као неоснована и потврђено првостепено решење у преосталом

делу става другог изреке. Поднеском од 26.08.2021. године предлагач је поднео захтев да се дозволи поновно одлучивање по предмету Р4 р 312/2015; потврди став први изреке решења Р4 р 312/2015 од 16.05.2016. године; укине правноснажност другог става изреке решења Р4 р 312/15 од 15.06.2016. године и усвоји уређена притужба предлагача, а став други преиначи; као и да се предлагачу досуди примерена накнада за утврђену повреду права у износу од 1.050.000,00 динара, која се због објективне одговорности тужене има исплатити на терет буџетских средстава Републике Србије у року од 15 дана од дана доношења судске одлуке, те да се предлагач ослободи трошкова поступка.

Имајући у виду да је о повреди права предлагача АА из ... на суђење у разумном року учињеном у предмету Првог основног суда у Београду П1 8022/10, већ одлучено решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 312/15 од 16.05.2016. године и решењем Врховног касационог суда Рж р 152/2016 од 02.11.2016. године, то Врховни касациони суд налази да је побијаном одлуком, правилном применом члана 294. тачка 4. ЗПП одбачен захтев предлагача, уз основан закључак суда да се ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Предметни поступак је вођен према одредбама Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ број 116/08, 104/09, 101/10, 31/11 и др, 101/11 и 101/13), па се на решење по поднетом предлогу имају применити одредбе наведеног Закона сагласно члану 34. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Према члану 8а став 1. Закона о уређењу судова предвиђено је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року, а према члану 8б став 3. овог Закона против решења о захтеву за заштиту права на суђење у разумном року може се поднети и жалба Врховном касационом суду у року од 15 дана.

Надлежност Врховног касационог суда одређена је чланом 30. став 1. истог закона, тако што је предвиђено да овај суд одлучује о ванредним правним средствима изјављеним на одлуке судова Републике Србије и у другим стварима одређеним Законом. Имајући у виду цитиране одредбе Закона које не предвиђају предлог за понављање поступка као ванредно правно средство које се може изјавити против одлука којима је одлучено о захтевима за заштиту права на суђење у разумном року, правилно је Апелациони суд у Београду одбацио наведени предлог, тј поднесак као недозвољен. Закон о уређењу судова као и Закон о заштити права на суђење у разумном року не предвиђа могућност улагања ванредних правних средстава.

Са изнетих разлога, применом члана 401. став 1. тачка 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

Судија
Марина Милановић, с.р.

Поука о правном леку

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић